

نسخه‌های خطی

کتابخانه مدرسه علوی خوانسار

رضا مختاری

بیگم) خوانسار است. در سالهای اخیر که این مدرسه رو به ویرانی نهاده بود مرحوم آیت الله علوی به تعمیر و توسعه آن همت گماشتند و آن را به مدرسه‌ای مرتب و معمور تبدیل کردند. مدرسه علوی مدرسه‌ای بسیار با معنویت و پربرکت است و در آن علماء صلحاء و اتقیا ساکن بوده‌اند. از جمله مدتی مرحوم میرزا قمی، و نیز مرحوم آیت الله العظمی گلپاگانی -افتخار الله علينا من برکات انفاسه القدسیة- حدود یک سال و نیم در آن سکونت داشته‌اند. یکی از الطاف خداوند متعال بر حیران این بود که چند سالی موقع به درک محضر مرحوم آیت الله علوی- رحمة الله- شدم و از نفس قدسی ایشان بهره بردم، همچنین سکونت در مدرسه ایشان (مدرسه علوی) مشنا برکات بسیار بر این بنده بود و من کمتر مدرسه‌ای به این معنویت و برکت دیده‌ام.

در کتابخانه مدرسه مذکور تعدادی نسخه خطی نگهداری می‌شود. این جانب چهارسال پیش حسب الامر مدیر مدرسه مذکور، فرزند برومند مرحوم آیت الله علوی، این نسخه‌ها را نهشت کردم که ملاحظه می‌شود. در تهیه این فهرست چندتن از دوستان گرامی از جمله آقایان آقامیری، سلیمی، شاوردی همکاری کرده‌اند که از ایشان سپاسگزارم.

خانه اش همواره به روی مراجعین باز بود و هر کس به حضورش می‌رسید بسی بھرہ برمنی گشت. محفل او مجلس قرآن و حدیث و سواعظه بود و کسی از آن خسته نمی‌شد. کمتر اتفاق می‌افتد که در جلسه‌ای- ولو چند دقیقه‌ای- آیه‌ای یا حدیثی یا شعری پنداشیز نخواند. و از آنجا که خود عالم عامل بود سخنانش بر دل می‌نشست. عاشق خدمت به مردم بود و نه طالب نام و نان. بارها در مقام موعظه و نصیحت آیاتی از قرآن را ازو شنیدم که با چشممان اشکبار و حالتی حزن آمیز قرائت می‌کرده؛ مانند کریمه «إِنَّمِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَهِمُونَ»، «مَا يَلْفَظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لِدِيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ»، «الْمُعْلَمُ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى».

این آیات و مانند آنها را فراوان با سوزدل قرائت می‌کرد. خود را طلبکار مردم نمی‌دانست و در برابر خدمتش از کسی توقیع نداشت. با توکل، ساده زیست، پارسا و انقلابی بود. بارها در جلسات به ما می‌فرمود: «امام خمینی را دعا کنید» و «تا این مرد را دارید غمی ندارید» و «در نماز جمعه شرک کنید».

عمری را باز هد و پارسایی به سرآورد، از مال دنیا چیزی نیندوخت و با دستی خالی از مال دنیا و پرونده‌ای مشحون از حسنات از دنیا رفت.

یکی از مدارس دینی خوانسار که در عهد صفویه بنا شده مدرسه علوی (مریم

شهر خوانسار از دیر زمان خاستگاه عالمان بزرگ بوده است که از آن جمله اند: آقاحسین خوانساری، آقاجمال خوانساری، سید ابوتراب خوانساری، آیت الله سید محمد تقی و سید احمد خوانساری افاض الله علينا من برکات انفاسهم الشرفة.

یکی از عالمان جلیل و مجھول القرد خوانسار در این واخر، آیت الله سیدحسین علوی خوانساری بود که در تاریخ ۶۸/۴/۲۱ در حدود نود سالگی زندگانی را پدرود گفت.

آیت الله علوی در سال ۱۲۸۷ شمسی به دنیا آمد و پس از تحصیل مقدمات علوم در خوانسار و اصفهان رسپار نجف اشرف شد و در محضر بزرگان آن حوزه باعظمت، از جمله حضرات آیات سید ابوالحسن اصفهانی، میرزا نائینی، ضیاء الدین عراقی و اصطبهاناتی- رضوان الله علیهم- به تحصیل پرداخت و پس از چند سال تحصیل و وصول به مرتبه اجتهد همراه با اجازاتی از آن بزرگان، به ایران بازگشت و در موطن خود خوانسار رحل اقامت افکند و به تدریس علوم دینی و ارشاد و رتق و فتن کارهای دینی مردم مشغول شد. وی با چهره‌ای گشاده، همه اشاره مردم، از پیر و جوان، روسایی و شهری، باساد و بساد را به حضور می‌پذیرفت و هر یک را به فراخور حالشان ارشاد می‌کرد. در

شیخ علی کاشف الغطاء و شیخ محمدحسین اصفهانی (صاحب فصول) و شیخ محمدحسن صاحب جواهر، که در سال ۱۲۱۸ متوالاً شده و در سال ۱۲۸۹ بدروزه حیات گفته است. شرح حال او در کرام بررة (ج ۲، ص ۵۸۷) آمده است.

این کتاب شامل یک مقدمه و هشت باب است. در ذریعه (ج ۱، ص ۴۳۸) درباره آن آمده است: «هو کتاب غریب الاسلوب، مشتمل علی اسرار شریفه نفیسه، ابداع فيه غایة الابداع».

اجام موجود: اطمئنهم ان يعقوب كان ينبع كل يوم كيشاً فيتصدق منه ويأكل هو عياله

انوار الولاية کتاب دیگر همین مؤلف است که اخیراً دفتر انتشارات اسلامی در قم آن را چاپ کرده است.

خط: نسخ، این نسخه ناتمام است.
کاتب و تاریخ کتابت مشخص نیست.
تعداد برگها: ۵۴، ۱۵×۲۱.
تعداد سطرها: ۲۱.

۵

بحر الدمع

از احمدبن حسن بیرون چندی، شامل یک مقدمه و ۹۷ جدول.

آغاز: الحمد لله الذي صفت فى عظمته عبادة العابدين و حضرت عن شكر نعمته السنة الحامدین.

اجام: و مذاخ برگزیدگان حضرت وهاب را از شفاعت خود محروم ننماید.
در ذریعه (ج ۲، ص ۳۹) نام مؤلف احمدبن حسن بزدی و متوفی حدود ۱۲۱۰ مذکور شده است.

خط: نسخ، عناوین به شنجرف، نسخه ظاهراً تا جدول ۹۵ را دارد.
کاتب: محمدحسن بن محمدباقرین محمدهادی.

در رجب ۱۰۹۵ در روی برگ اول وقفاً آن به انشای مؤلف نوشته شده است. قسمتی از این وقفاً چنین است: اما بعد فهذا الكتاب المستطاب مما اعمل و صنع واستنساخ من نماء الحمام الواقع في اراضي نقش جهان ببلدة اصفهان من اوقاف ... سلطان سليمان الموسوي الصفوی بهادرخان شدَّ اللهُ اطناب دولته، وجعلت تولیته للسيد... الامیر عین العارفین القمي.

تعداد برگها: ۳۲۷، ۲۴×۱۲.
تعداد سطور: ۲۱.

۳

الاستبصار فيما اختلف من الاخبار
از شیخ الطافه محمدبن حسن طوسی (۴۶۰-۳۸۵).

از کتب اربعة حديث در نزد امامیه است که در سه جزء تدوین شده است.
این نسخه دوره کامل استبصار و شامل آخرین باب استبصار درباره ترتیب کتاب و ذکر اسناد آن نیز هست.

خط: نسخ زیبا، عناوین شنجرف. نسخه تصحیح شده است.

کاتب: سهراب داود الکرخی.
تاریخ کتابت: ذیقعده ۱۰۶۶.
تعداد برگها: ۳۸۴، ۳۰×۲۰/۵.

تعداد سطور: ۲۵.
تاریخ وقف: ۱۱۲۲.

۴

الأنوار القدسية في الفضائل الأحمدية
از مولی زین العابدين گلپایگانی، از شاگردان شیخ محمدتقی (صاحب حاثیه) و

۱ اربعین

از بهاء الدین محمدبن حسین بن عبدالصمد عاملی، مشهور به شیخ بهائی (۱۰۳۰).

خط: نسخ، عناوین به شنجرف و در آغاز، فهرست احادیث شرح شده در چهار برگ.

تاریخ کتابت: ۱۰۵۷.

کاتب: محمدقاسم بن محمدعلی کربلایی از روی نسخه ای که ظاهرآ در عصر مؤلف نوشته شده. در پایان نسخه آمده است: نقلت من النسخة التي نقلت بعضها من خط المصنف قدس سره.

در برگ پنج بعد از جدول فهرست احادیث نوشته شده است: هذا الجدول قد وضعه الاستاد العلامة البحر المحقق مدظلله العالی - مؤلف هذا الكتاب المستطاب بناء على التماص بعض المحصلين لديه والمتعدد بن اليه اي مولانا محمدبیوسف المازندرانی و نقلت انا من نسخة كان بعض هذا الجدول من شریف خطه وكانت النسخة مصححة في [کذا] النسخة التي طالعها المصنف ادام الله تعالى [کذا] و قيد عليها قيوداً و حواشی و صححها غایة التصحیح و انا العبد محمدقاسم بن محمدعلی المازندرانی.
تعداد برگها: ۲۲۴، ۱۹×۱۲/۵.

تعداد سطور: ۱۶.

۲

اربعین

از مولی محمدباقر بن محمدتقی، معروف به علامه مجلسی (۱۰۳۷-۱۱۱۰) که تاریخ ختم تالیف در نسخه ما ۲ ماه رمضان ۱۰۸۹ ذکر شده است.

خط: نسخ تمیز، عناوین به شنجرف.
نسخه در زمان حیات مؤلف نوشته شده و

به بیع هم در چند برگ از همین مؤلف دیده می شود که شاید در صحافی به این کتاب ملحظ شده است. به هر حال، ما بدون تغییر اوراق و جابجای آنها، برگها را شماره گذاری کرده و چایگاه مباحث آن را بر اساس همان

شماره گذاری مشخص می کنیم:

برگ ۱ تا ۵۲: اقسام وضع و بحث مشتق؛

برگ ۵۲ تا ۷۴: بحث اولام؛

برگ ۷۴ تا ۸۹: اجزاء؛

برگ ۸۹ تا ۱۴۱: مقدمه واجب؛

برگ ۱۴۲ تا ۱۷۶: اجتماع امر و نهی؛

برگ ۱۷۶ تا ۱۸۸: المقصد الثالث فی المفاهیم؛

برگ ۱۸۸ تا ۲۰۸: المقصد الرابع فی العام والخاص والمطلق والمقيّد؛

برگ ۲۰۹ تا ۲۴۶: امارات معتبره شرعاً یا عقلاً؛

برگ ۲۲۹ تا ۲۴۶: حجت خبر واحد؛

برگ ۲۴۷ تا ۳۳۵: اصول عملیه

برگ ۲۶۴ تا ۲۸۰: شک در مکلف به؛

برگ ۲۸۰ تا ۲۸۳: قاعدة لا ضرر؛

برگ ۲۸۳ تا ۳۳۵: استصحاب؛

برگ ۳۳۵ تا ۳۴۹: تعارض ادله و تعادل و تراجیح. (برگ ۳۴۱ مربوط به اجتهاد و تقلید است که در جای خود قرار نگرفته است).

برگ ۳۴۹ تا ۳۵۲: خاتمه فی بیان بعض المسائل المهمة. الاولی: درباره حسن و قبح عقلی و نزاع با اشعاره؛ الثانیة: در اجتهاد و تقلید.

برگ ۳۵۲ تا ۳۵۹: موضوع علم، موضوع علم اصول، وضع، و صحیح و اعم؛

برگ ۳۶۰ تا ۳۷۱: تعادل و تراجیح. در شاید مجموع این دو قسمت، تمام مباحث تعادل و تراجیح را دارا باشد.

دارد.

خط: نسخ. عنوانی به شنجرف.

کاتب: ابن اسلام بیک، غلامحسین خوانساری.

تاریخ کتاب: ربیع الاول ۱۲۴۱.

تعداد برگها: ۲۹۳؛ ۲۰/۵×۱۴.

تعداد سطور: ۲۲.

واقف: محمدبن ابراهیم خوانساری.

تاریخ وقف: ۱۲۶۷.

۶

تحفة الزائر

از علامه مولی محمدباقر بن محمد تقی مجلسی (۱۱۱۰-۱۰۳۷). شامل یک مقدمه و دوازده باب و خاتمه که همچنان که در نسخه های این کتابخانه هم آمده است در صفر ۱۰۸۵ از تالیف آن فارغ شده است و مکرراً چاپ شده و سابقاً بسیار رایج بوده است.

ش ۱: نستعلیق زیبا. عنوانی به شنجرف. و در آغاز فهرست آن در سه برگ نوشته شده است.

کاتب: ابن محمد طاهر، محمد سالم خوانساری.

تاریخ کتابت: ۱۱۳۴.

تعداد برگها: ۳۵۸؛ ۲۱×۱۳.

تعداد سطور: ۱۶.

ش ۲: خط: نسخ. عنوانی به شنجرف، به نسخه رطوبت رسیده است.

تاریخ کتابت: ۱۲۰۹، از روی نسخه ای که در ۱۱۳۰ نوشته شده بوده.

تعداد برگها: ۱۲۹؛ ۲۶/۵×۱۸.

تعداد سطور: ۲۰.

واقف: ابن علی صفار، باقر خوانساری.

تاریخ وقف: ۱۲۴۵.

۸

تقریرات اصول

از مرحوم آیت الله سید محمد مهدی علوی (م ۱۲۲۹ق) فرزند مرحوم آیت الله سید علی مجتبه (م ۱۳۳۷ق) که در جوانی در دوران حیات پدر از دنیا رفته است. تقریر درس آخوند خراسانی است. مؤلف در برگ ۴۲۱، نوشته است: «... و بعد لمانزلت بی رحمة من ربی أیدتُ لتحصیل مدارك العلال و العرام، فشرفتُ بارض الغری على مشرفها السلام، واستعنتُ اولاً بصاحب الارض، ثم تشرفت عند الاستاذ الاكرم، العالم الرئاني و الفاضل الصمدانی العلامه الثاني الشیخ محمد کاظم الخراسانی دام ظله العالی، و رأيته مشتغلًا بمباحث اصول، فسرني ذلك غایة السرور، فاشتغلتُ عنده بالتلمندة والاستفادة من إفاداته في بيان مهمات مسائل الأصول...».

این کتاب تقریباً تقریر یک دور اصول آخوند است، بجز موارد محدودی که بخشی از مباحث را فاقد است. مباحث به ترتیب کفایه است، ولی در صحافی و گویا در نوشتن نیز، مباحث به ترتیب نوشته نشده و پس و پیش است. در لایلای آن بحثی فقهی مربوط

۷

تفصیل وسائل الشیعة الى تحصیل مسائل الشریعۃ

از شیخ محمدبن حسن، معروف به حر عاملی (۱۰۳۳-۱۱۰۴) در شش جلد که در ۱۰۶۸ تا ۱۰۸۸ آن را نگاشته است. این نسخه از آغاز تا آخر کتاب الطهارة را

جواهر الكلام في شرح شرائع الإسلام

از شیخ محمد حسن بن محمد باقر نجفی
معروف به صاحب جواهر (م ۱۲۶۶ق).

شرح شرایع محقق حلی و یک دوره کامل فقه
است که در طی سی سال، از ۱۲۲۷ تا
۱۲۵۷، به صورت استدلالی نوشته شده
است. (ذریعه، ج ۵، ص ۲۷۵).

ش ۱: از آغاز کتاب الطهارة تا الفصل
الخامس فی احکام الاموات. تتمه بحث
در نسخه شماره ۲ آمده است.

خط: نسخ. کاتب و تاریخ کتابت معلوم
نیست، ولی در برگ آخر آمده است: بلغ
مقابلة بقدر الجهد و الطاقة على نسخة
المصنف دام ظله.

تعداد برگها: ۱۹۴، ۳۰×۲۰.
تعداد سطرها: ۳۱.

ش ۲: دنباله نسخه ش ۱ تا آخر طهارة.
مشخصات نسخه مانند ش ۱ است.
روی برگ آخر نوشته شده است: «بلغ
مقابلة على نسخة المصنف ایده الله».
روی برگ نخست نیز از مؤلف با دعای
«ایده الله» یاد شده است.

تعداد برگها: ۱۷۲، ۳۰×۲۰.
تعداد سطرها: ۳۱.

ش ۳: آغاز کتاب الصلاة تا الركن الثالث
فی بقیة الصلوات.

خط: نسخ. مشخصات دیگر مانند
نسخه قبل است و در پایان نسخه آمده
است: بلغ مقابله على نسخة المصنف
متعنا الله بیقائه.

کاتب: موسی شیخ محمد.
تاریخ کتابت: ۱۲۵۵.
تعداد برگها: ۳۱۱، ۳۰×۲۰.
تعداد سطور: ۳۱.

یانه؟ برگ ۲۷ تا ۷۲؛

۴- نواهی: برگ ۷۳ تا ۱۱۴؛

۵- مفاهیم: برگ ۱۱۴ تا ۱۳۴؛

۶- عام و خاص: برگ ۱۳۵ تا ۱۸۰؛

۷- مطلق و مقيد: برگ ۱۸۰ تا ۲۰۱؛

۸- حجیة قطع: برگ ۲۰۲ تا ۲۳۳؛

خط: نستعلیق ریز و خوانا. میضمه نسخه

اصل و به خط مرحوم مؤلف است.

تعداد برگها: ۲۳۳، ۱۳×۵×۲۰.

تعداد سطرها: مختلف، ۱۶ تا ۲۱؛

سطری.

تهذیب الأحكام

از محمد بن حسن طوسي، معروف به
شیخ الطائفة و شیخ طوسي (۴۶۰-۳۸۵) از
كتب اربعة حدیث امامیه.

آغاز: ذاکرني بعض الاصدقاء ایده الله
من اوجب حقه باحدیث اصحابنا.

این نسخه از آغاز کتاب الطهارة تا آخر
جهادرداد.

خط: نسخ زیبا و درشت. عناوین به
شجرف، و نسخه تصحیح شده است.

متن از شرح با خط قرمز و احادیث با دایره
قرمز از یکدیگر جدا شده و نسخه جالب و
تمیزی است.

کاتب: ابن محمد نظام شیرازی.

تاریخ کتابت: صفر ۱۰۴۹.

تعداد برگها: ۳۵۳، ۳۵×۲۴/۵×۳۹.

تعداد سطرها: ۷۲.

باتملک: حیدر بن محمد حسن نور الدین
موسوی حسینی عاملی نباتی در
۱۱۷۲.

برگ ۳۷۲ تا ۴۰۲: بحث فقهی اصالة
اللزوم در بیع و معاطة و ملزمات آن؛

برگ ۴۰۳ تا ۴۱۰: بحث فقهی شرایط
بیع (به نظر می رسد این دو بحث فقهی نیز
تقریر درس آخوند است).

برگ ۴۱۸-۴۱۱: لاضر؛

برگ ۴۱۹-۴۲۰: بیع؛

رویه برگ ۴۲۱: درباره موضوع علم. و
گویا اولین صفحه تقریرات است.

برگ ۴۲۵: معاطة.

نسخ مؤلف: نازیبا و ناخوانا. و ظاهراً
مسوده اصل است و ابواب و فصولش
مشخص نیست و بزحمت زیاد مشخص
شد.

تعداد برگها: ۴۲۵، ۱۷×۲۲.

مختلف السطر: ۲۷ تا ۳۴ سطری.

۹

تقریرات اصول

از مرحوم آیت الله حاج سید حسین علوی
خوانساری (متوفی ذی الحجه ۱۴۰۹ در
حدود ۹۰ سالگی و مدفون در خوانسار).

فرزند مرحوم آیت الله امیر سید محمد مهدی
موسوی علوی خوانساری متوفی ۱۳۲۹
و مدفون در خوانسار). تقریر درس مرحوم

آیت الله شیخ محمد حسین نائینی است؛
چنانکه مقرر در برگ ۱۲ تصریح کرده است.
این تقریرات در حوالی سالهای ۱۳۴۶ و

۱۳۴۸- چنانکه در برگ ۲۶ و ۲۰۱ تصریح
شده، و احیاناً سالهای قبل و بعد این سالها-
نوشته شده است.

گویا مؤلف یک دوره کامل تقریرات
اصول مرحوم نائینی را نوشته است، ولی
قسمت موجود آن تقریریاً نیمی از مباحث

اصول است بدین ترتیب:

۱- اجزاء و تسمیات واجب: برگ ۱ تا ۱۳؛

۲- مقدمه واجب: برگ ۱۴ تا ۲۶؛

۳- امر به شیء مقتضی نهی از ضد است

حاشیه خطائی نیز تا همان بحث است.
برای آگاهی بیشتر ر.ک: فهرست کتب
اهدائی مشکاة، (ج ۲، ص ۳۷۹-۳۸۰).

انجام: والمرجو من الله تعالى حسن
الخاتمة وصلاح العاقبة انه على ما يشاء قدير و
باجابة رجاء الراجحين جدیر.

خط: نسخ. عنوانین (قوله اقول) در آغاز
به شنجرف و پس از چند برگ جای
عنوانین بیاض است.

کاتب: محمد محسن بن عبدالحسین
بزدی در اصفهان.

تاریخ کتابت: صفر ۱۰۵۴.
تعداد برگها: ۱۱۵، ۱۸/۵×۹.

تعداد سطور: ۱۸.

با تملک ابن‌السید‌علی، محمد باقر
الخوانساری و علی‌بن‌محمد باقر
موسوی.

تاریخ وقف: ۱۲۴۸.

۱۴

حاشیه میرزا جواد آقابر الغایة القصوی
از میرزا جواد آقاملکی تبریزی (متوفای
۱۳۴۳ و مدفن در شیخان قم).

حاشیه ای است فارسی بر
الغایة القصوی، نوشته مرحوم محدث قمی
(م ۱۳۵۹) که ترجمة العروة الوثقی تالیف
سید محمد کاظم بزدی (م ۱۳۳۷) است.

در کتاب آئینه دانشوران (ص ۳۵۰) یکی از
تالیفات مرحوم ملکی، حاشیه فارسی بر
الغایة القصوی ذکر شده که همین کتاب
است.

شرح حال محشی و نیز برخی از فتاوی او
را در کتاب سیمای فرزانگان (ج ۲،
ص ۶۳-۷۱) بیینید. از جمله فتاوی وی در این
حاشیه، جواز تقلید میت ابتدائاً و استحباب
شهادت به ولایت در اذان و اقامه و کفایت
همه غسلها ازوضاست.
نسخه ای از این اثر نیز در تملک حضرت

ش ۴: از آغاز عقود تا آخر حجر. خط:
نسخ. مانند شماره های پیش در آخر
نسخه آمده است: قد بلغ والحمد لله
مقابلة علی نسخة الاصل مبیضة و مسودة
علی یادعبد موسی الخمایسی.
تاریخ کتابت: ۱۲۶۴.

تعداد برگها: ۲۸۰، ۳۰×۱۹.
تعداد سطور: ۲۹.

ش ۵: از کتاب الضمان تا انتهای وصایا.
خط: نسخ. تصحیح شده و علامت بلاع
دارد.

تاریخ کتابت: ۱۲۵۴.
تعداد برگها: ۲۲۴، ۳۰×۱۹.
تعداد سطرها: ۲۹ سطر.

ش ۶: از ابتدای طلاق تا ۴۴۴ انتهای نذر.
خط: نسخ.
کاتب: محمدعلی ولد حاجی ملا رجب
علی.

تاریخ کتابت: ۱۲۵۸.
تعداد برگها: ۲۵۶، ۳۰×۱۹.
تعداد سطرها: ۳۱ سطر.

ش ۷: از ابتدای صید و ذبحه تا آخر
لقطه.
خط: نسخ. در پایان نسخه آمده است:
بلغ مقابله علی نسخة المصنف سلمه الله
تعالی علی فقر الوسع والطاقة.
تعداد برگها: ۲۱۲، ۳۰×۱۹/۵.
تعداد سطرها: ۲۹.

ش ۸: از ابتدای فرائض تا انتهای دیات.
خط: نسخ. در آخر نسخه آمده است:
بلغ مقابله علی نسخة المصنف سلمه الله تعالی.
تعداد برگها: ۳۸۰، ۳۰×۱۹.
تعداد سطرها: ۲۹.

۱۲

حاشیه خطائی (ختائی)

از عثمان نظام الدین (متوفای حدود سال
۹۰۱ یا ۸۰۱). حاشیه ای است بسیار مختصر
بر مختصر تفتازانی و تا آخر آن نیست. بلکه تا
بحث تعریف مستدلیه به ضمیر است و چاپ
شده است (ر.ک: ریحانة الادب، ج ۲،
ص ۱۳۹، ذیل خطائی) برای آگاهی گسترده
رک: فهرست کتب اهدائی مشکاه (ج ۲،
ص ۳۷۸-۳۷۶).

آغاز: نحمدک اللهم علی ما اعطیتنا من
سوابع النعم وبوالع الحكم و نصلی علی.
انجام: وكلامه رحمه الله لا يتحمل ذلك
الوجه بهذا الاولى ان يقال المتروك بالمتروك
الیه (کذا) فيقال بترك المعين الى غير المعین او
الخطاب.

خط: نسخ نازیبا و مغلوط. با حواشی
در هم و بر هم و مختلف.
عنوانین چند برگ اول به شنجرف، و در
ساخیر کهای عنوانین بیاض است.
تعداد برگها: ۴۸، ۱۸×۱۲.
مختلف السطر: ۱۹ و ۲۱ و سطrix.

۱۳

حاشیه ملاعبدالله بزدی بر حاشیه خطائی

از مولی عبدالله بن شهاب الدین
بزدی (م ۹۸۱) صاحب حاشیة تهذیب المتن
تفتازانی است.

در این نسخه تاریخ ختم تالیف آن
ذی الحجه ۹۶۲ در مدرسه منصوریه شیراز
ذکر شده است. حاشیه خطائی بر مختصر
تفتازانی، بسیار کوتاه و تابحث تعریف
مستدلیه به ضمیر است و حاشیه ملاعبدالله بر

روی آن از شرح جدا شده است. از آغاز
کتاب یک برگ افتاده است.

کاتب: ابن اسماعیل بن ابراهیم،
محمدباقر خوانساری.

تاریخ کتابت: ۲۲ شعبان ۱۲۴۲.

تعداد برگها: ۳۶۶.

تعداد سطرها: ۲۷ سطر.

ش ۲: جلد اول و دوم در یک مجلد.
خط: نسخ درشت، عناوین به شنجرف.
در حواشی از حاشیه آقامجال خوانساری
و سلطان و نیز مسالک از مؤلف مطالبی با
تعییر «منه» نقل شده است و در آغاز آن
نامه علی بن مؤید به شهید اول و مطالب
متفرقه دیگر در چهار برگ نقل شده
است.

کاتب: ابن علی اکبر، محمدحسن
خوانساری.

تاریخ کتابت: ذیقده ۱۲۴۲.

تعداد برگها: ۳۰×۲۰.

تعداد سطرها: ۲۶.

۱۸

ریاض المسائل فی تحقیق الاحکام بالدلائل

از میرسیدعلی طباطبائی
(۱۱۶۱-۱۲۳۱) که شرح مختصر نافع محقق
حلی است و از حدود سال ۱۱۸۹ تا ۱۱۹۶
به نگارش آن اشتغال داشته و تالیف کتابهای آن
پس و پیش بوده است نه به ترتیب (فهرست
حجتیه، ص ۵۹).

در نسخه ما تاریخ ختم تالیف کتاب
الصلوة ۱۱۹۴ ذکر شده است.

انجام موجود: فهذا القول فی غایة
المثانة لولا الا جماعات المنشولة المعتضدة
بالشهرة.

ش ۱: کتاب الطهارة تا اوخر کتاب
الحج، بحث کفارات.

حجت الاسلام والملمین استادی است.

این حواشی در کتابیک نسخه چاپیغا

القصوی (چاپ بغداد، ۱۳۲۸)،

مطبعة دارالسلام، رحلی، ۵۵۰ صفحه)

که از آغاز تا آخر اعتکاف را دارد، نوشته
شده است.

کاتب و تاریخ کتابت مشخص نیست،
ولی از محشی با دعای «رحمه الله» یاد
شده که می نماید پس از وفات او نوشته
شده است. این نسخه حواشی برخی
قسمتها، مثل دماء ثلاثة و نماز عید و
اعتکاف، راندارد و شاید اصلاً مؤلف این
قسمتها را تحریه نکرده است.

در آغاز نسخه آمده است: «بسمه
تعالی. السلام عليکم و رحمة الله و
برکاته. این حواشی که احقر به
غایة القصوی نوشته ام حکم قطعی به
واقع نیست. بلکه آنچه از ظواهر اخبار
ائمه معصومین -عليهم السلام- و ادله
دیگر- که آنها هم مرجعش به آنهاست-
فهمیده ام و خودم عمل می کنم،
می باشد و امیدوارم که اخوان مؤمنین
هم که در [کذا] طبق اینها عمل نمایند
معذور باشند و معاقب نباشند، بلکه اگر
عمل را خالص بکنند و [کذا] مثاب
باشند. از همه التماس دعا دارم. العبد
جواب. رحمه الله».

۱۵

حياة القلوب

از مولی محمدباقرین محمدتقی
 مجلسی (۱۰۳۷-۱۱۱۰).

انجام موجود: و گوینده می گفت
بی آنکه اورابیند: السلام عليکم.

این نسخه جلد دوم است. و تا ۴ برگ از
باب ۶۴ را دارد.

خط: نسخ، نازیبا.

کاتب و تاریخ کتابت مشخص نیست.

۱۶

ذخیرة المعاد فی شرح الارشاد

از مولی محمدباقر، معروف به محقق
سبزواری (م ۱۰۹۰).

این کتاب شرح ارشاد الاذهان علامه حلی
تا آخر کتاب حج است.

آغاز موجود: قال المصنف كتاب الزکاة،
الزکاة فی اللغة الطهارة والزيادة والنحو.

انجام موجود: فی صوم رمضان لزوم
ثلاث كفارات اذا وقع فی شهر رمضان. متن با

خط: نسخ. عناوین به شنجرف. متن با
خط شنجرف از شرح جدا شده است.

این نسخه از اول کتاب الزکاة تا آخر صوم
را دارد.

کاتب: ابن محمدعلی، علی اکبر.

تاریخ کتابت: ذی حجه ۱۲۳۴.

تعداد برگها: ۱۶۶، ۲۹×۱۹.

تعداد سطرها: ۲۷.

تاریخ وقف: ۱۲۳۹.

۱۷

الروضۃ البهیۃ فی شرح اللمعۃ الدمشقیۃ

از زین الدین بن علی بن احمد عاملی،
مشهور به شهید ثانی (۹۶۵-۹۱۱).

دو جلد، تاریخ ختم تالیف جلد اول
جمادی الآخرة ۹۵۶. و تاریخ ختم جلد دوم
جمادی الاولی ۹۵۷.

ش ۱: جلد اول و دوم در یک مجلد.

خط: نسخ زیبا. عناوین به شنجرف.

صفحات مجدول و دور آنها به شنجرف
خط کشی شده و متن با کشیدن خط قرمز

از اول بحث میاه تا قسمتهایی از وضوه.
(برگ ۱ تا ۲۹۱).

۲- کتاب خمس که صدرآ و ذیلآ ناقص است. (از برگ ۲۹۲ تا ۳۵۱).

۳- کتاب الرهن. (از برگ ۳۵۲ تا ۴۴۳).

در آغاز کتاب الرهن این عبارت به چشم می خورد که می نماید مباحث رساله ها به ترتیب شرایع محقق است: «قال المحقق: کتاب الرهن و النظر فيه يستدعي فصولاً الاول في الرهن وهو وثيقة الدين المرهن. اقول».

فرزند مؤلف مرحوم آیت الله آقای حاج سید حسین علوی (۱۴۰۹م) در رویه برگ اول نوشته است: «هذه المجموعة من تاليفات سید العلماء العامليين الذي يلبي بجنباته قدس سره ان يقال له وحيد عصره و فريد دهره حجة الاسلام والمسلمين السيد محمد مهدی والدى العلامة و انا ابنه حسين الموسوى العلوى النجفى فياناظرآ فيه قل لى دعاء».

خط: نسخ نازیبا.

نسخه اصل و به خط مؤلف.
تعداد برگها: ۴۴۳، ۱۸×۱۲.

تعداد سطور: مختلف، ۲۳ تا ۲۸ سطری.

۲۲

شرائع الإسلام في مسائل العلال والحرام

از محقق حلی جعفرین حسن (۶۰۲).
(۶۷۶).

خط: نسخ زیبا و درشت. عناوین به شنجرف.

کاتب و تاریخ کتابت مشخص نیست و حواشی مختلف دارد. از آغاز و انجام افتادگی دارد.
آغاز آن برابر با صفحه ۹۹ شرائع چاپی به

خط: نسخ. عناوین به شنجرف. متن از شرح به خط شنجرف جدا شده است.

کاتب: قاسم بن حاج علی اکبر در اصفهان.

تاریخ کتابت: آخر طهارة: ۱۲۳۸ و آخر صلاة: محرم ۱۲۳۹.

تعداد برگها: ۲۵۸، ۳۰×۲۰.
تعداد سطورها: ۳۵.

ش ۲: از آغاز کتاب عنق تا آخر دیات.

خط: نسخ. عناوین به شنجرف. متن از شرح با خط شنجرف جدا شده است.

تاریخ ختم تالیف دیات در این نسخه ۲۷ صفر ۱۱۹۲ ذکر شده است.

کاتب: محمدبن محمد صادق خوانساری.

تاریخ کتابت: ذی الحجه ۱۲۵۰.

تعداد برگها: ۲۰۷، ۳۰×۱۹.
تعداد سطور: ۲۵.

تاریخ وقف: ۱۲۵۱.

۱۹

السرائر الحاوی لتحریر الفتاوى

از محمدبن احمدبن ادريس حلی، معروف به حلی و ابن ادريس (۵۹۸-۵۴۳) شامل یک دوره فقه و در پایان یک سلسله احادیث منتخب از برخی اصول و مصنفات.

این نسخه کامل است و مستطرفات راهم دارد.

خط: نسخ. عناوین به شنجرف.

کاتب: مهرعلی بن علی محمد.
تاریخ کتابت: ۱۲۶۰ یا ۱۲۶۵.

واقف: مهرعلی بن آقاعلی محمد.
تاریخ وقف: ۱۲۶۰ یا ۱۲۶۵.

تعداد برگها: ۲۴۸، ۳۰×۲۰.
تعداد سطور: ۳۵.

۲۰

۲۱

سہ رسالت فقہی (شماره ۲)

از مؤلف سه رسالت فقہی مزبور. هر سه رسالت ناتمام است. شامل: ۱- کتاب الطهارة

قال، اقول بر رسالة زيدة الاصول شیخ بهائی که در زمان حیات شیخ تالیف کرده و در ۱۰۲۷ از این شرح فراغت یافته و از او با دعای مدظله باد کرده است.

آغاز: نحمدک یا من وفقنا لسلوك طریق العمل بكتابه المبین و نشكرک یا من هدانا للوصول الى معرفة .

خط: نسخ زیبا. عنایین به شنجرف. متن با خط قرمزی روی آن از شرح جدا شده است.

کاتب و تاریخ کتابت مشخص نیست، ولی نسخه‌ای قدیمی و تمیز است. تاریخ وقف: ۱۲۸۰.

واقف محمدين ابراهیم الخوانساری. تعداد برگها: ۱۸۴. تعداد سطرها: ۲۰×۱۴.

تعداد سطرها: ۲۲.

۲۷

الفوائد الضیائیه (شرح جامی)
شرح عبدالرحمان جامی (۸۹۸-۸۱۷) بر مقدمه ابن حاجب در نحو است که چنانچه در این نسخه هم آمده سال ۸۹۷ از آن فارغ شده است. خط: نسخ. روی قسمت مت خوط قرمز کشیده شده.

کاتب: قلم علی ولدملا غیاث ندوشنی. تاریخ کتابت: ۱۰۹۱.

از اول به چندورق کسر دارد.

تعداد برگها: ۲۵۴. تعداد سطرها: ۱۷.

۲۸

القاموس المعجیط و القابوس الوسيط:
الجامع لما ذهب من کلام العرب
شماطیط

از مجده‌الدین محملین یعقوب فیروزآبادی شیرازی (م ۸۱۷) که به حسب حرف آخر کلمه مرتب شده است و چنانکه در آخر نسخه ما آمده، در مکه از تالیف آن فارغ شده است.

خط عبدالرحیم است. (اواسط کتاب التجارة) و تادیه انف از کتاب دیات را دارد.

تعداد برگها: ۲۲۳، ۲۹×۱۹، ۲۴۴. برگ از اول برگ آن موجود است. ۷۹ آن ساقط شده است. تعداد سطور: ۲۰.

۲۳

شرح الالفیه

از جلال الدین عبدالرحمان سیوطی (م ۹۱۱) که شرحی است بر الفیه ابن مالک.

ش ۱: خط نسخ درشت و خوانا. کاتب: ابن محمد تقی، علی اکبر. تاریخ کتابت: ۱۲۴۴ق. تعداد برگها: ۱۱۷، ۲۰×۱۴. تعداد سطور: مختلف السطر، ۱۸ و ۱۳ سطری.

۲۵

ضیاء التفاسیر

از امیر محمد صادق خوانساری (م ۱۲۹۸) در ذیقعدة ۱۲۹۴ از آن فارغ شده است، همچنان که در نسخه چاپی آمده است. یک دوره تفسیر فارسی قرآن است که در ۱۲۹۸ چاپ سنگی شده است. شرح حال مؤلف در آخر این تفسیر و الكرام البرره (ج ۲، ص ۶۳) به اختصار آمده است.

این نسخه از اول سوره اعراف تا آخر سوره کهف را دارد.

خط: نسخ. آیات با نستعلیق.

کاتب و تاریخ کتابت مشخص نیست. تعداد برگها: ۳۸۴، ۲۴×۱۲. تعداد سطرها: ۱۹.

۲۶

غاية المأمول في شرح زيدة الاصول
از جواد بن سعدالله بن جواد کاظمی بغدادی، معروف به فاضل جواد (م ۱۰۶۵)، و یکی از خواص و اعاظم شاگردان شیخ بهائی (م ۱۰۳۰). شرحی است جالب به عنوان

ش ۲: خط نسخ درشت و خوانا. کاتب: ابن حسین، محمد الموسوی. تاریخ کتابت: ۱۲۶۲ق. تعداد برگها: ۱۱۸، ۲۰/۵×۱۵. تعداد سطرها: ۱۵.

۲۴

صلة مسافر

از مرحوم آیت الله حاج سید حسین علوی خوانساری (م ذی‌حججه ۱۴۰۹). فرزند مرحوم آیت الله محمد مهدی موسوی علوی (م ۱۳۲۹). تقریر درس مرحوم آیت الله سید ابوالحسن اصفهانی و آیت الله میرزا نائینی است که در سال ۱۳۴۷ قمری نوشته شده است.

مؤلف در رویه برگ اول چنین نوشته است: «یا هو. هذه رسالة شریفه فی صلة المسافر کتبها بعد ما حضرت فی مجلس مباحثة حضرة آیة الله الملك العلام الحبر